

Σ' ένα συνοριακό σταθμό

Όνομα: ..... Ημερομηνία: .....

Κείμενο: «Σ' ένα συνοριακό σταθμό» (Αντώνη Σαμαράκη, «Με λογισμό και μ' όνειρο», σελ. 67)

Αντώνης Σαμαράκης

Σ' ένα συνοριακό σταθμό

Από παιδί είχε μανία με τα τρένα. Μεγάλη μανία. Το έσκαγε από το σχολείο, με τα βιβλία παραμάσχαλα*, και πού τον έχανε, πού τον έβρισκες, στο σταθμό. Έμεναν σε μια μικρή επαρχιακή πόλη.

Τρύπωνε σε μια γωνιά κι εκεί καθότανε ώρες ολόκληρες και κοίταζε. Όχι μονάχα τα τρένα που ολοένα ερχόντουσαν και ολοένα φεύγανε, μα όλη η ατμόσφαιρα εκεί τον γοήτευε. Από το πολύ το σκασιαρχείο έμεινε στην ίδια τάξη. Η μάνα του τις έβρεχε ταχτικά, αυτός το βιολί του.

Το όνειρο του, από τότε, δεν ήτανε να γίνει, όπως θέλανε άλλα παιδιά, αξιωματικός ή μηχανικός, μα σταθμάρχη. Ονειρευότανε τον εαυτό του σταθμάρχη στον κεντρικό σταθμό της πρωτεύουσας, με τη σκούρα μπλε στολή, με τα σιρίτια στα μανίκια, κι ένιωθε μεγάλη συγκίνηση.

Συχνάζοντας στο σταθμό, είχε μάθει από μικρός όλες τις μανούβρες που γίνονται εκεί σαν είναι να 'ρθει ή σαν είναι να φύγει ένα τρένο.

Είχε μάθει ακόμα να παρατηρεί. Να μελετάει τα πρόσωπα των ταξιδιωτών. Άλλοι φτάνανε στο σταθμό με συνοδεία συγγενείς και φίλους κι αρχίζανε οι ατέλειωτοι αποχαιρετισμοί, οι συγκινήσεις και τα ρέστα. Άλλοι πάλι ερχόντουσαν και βρίσκανε ολόκληρη υποδοχή. Και ξανά οι συγκινήσεις και τα ρέστα. Μα κείνοι που ήταν η συμπάθειά του από τότε, ήταν οι μοναχικοί ταξιδιώτες. Αυτοί που φεύγουν ή έρχονται ολομόναχοι. Σαν είναι να φύγουνε, πηδάνε στο βαγόνι τους και χάνονται εκεί μέσα. Δεν κοιτάνε από το παράθυρο, γιατί ξέρουν πως δεν είναι κανένας για να τους αποχαιρέτησε, να τους πει: «Καλό ταξίδι!».

Σταθμός τρένου στη Λευκωσία (1947)

Το ίδιο σαν έρχονται. Κατεβαίνουν από το βαγόνι τους, γρήγορα γρήγορα, και τραβάνε κατευθείαν στην έξοδο. Ξέρουν πως δεν είναι κανένας για να τους πει: «Καλωσόρισες!».

Το είχε λοιπόν μεγάλο μεράκι* να γίνει σταθμάρχης. Και τίποτα, μα τίποτα, δεν μπόρεσε να τον κάνει ν' αλλάξει γνώμη. Ούτε το ξύλο που ταχτικά έτρωγε από τη μάνα του ούτε που έμεινε στην ίδια τάξη δυο φορές ούτε και μια φορά που τον τράβηξε πίσω από κάτι βαγόνια ένας σιδηροδρομικός και του έκανε χειρονομίες.

Και γίνηκε σιδηροδρομικός, μα όχι σταθμάρχης. Δεν είχε τα «τυπικά προσόντα». Δεν τα κατάφερε να τελειώσει το σχολείο. Όμως, μέρα και νύχτα, βρισκότανε στο αγαπημένο του περιβάλλον κι αυτό του έφτανε.

Τώρα που είναι συνταξιούχος, λέει να καθίσει να γράψει ένα βιβλίο με τις αναμνήσεις του. Τριάντα δύο χρόνια έκανε σιδηροδρομικός. Υπηρέτησε σε πολλούς σταθμούς, μικρούς και μεγάλους. Και είδε πολλά πράματα. Έχει ένα σωρό αναμνήσεις.

Το είπε το σχέδιο του για το βιβλίο σ' ένα φίλο του, συνταξιούχο δάσκαλο, που τα κουτσοπίνουν παρέα τα βραδάκια. Το βρήκε σπουδαίο το σχέδιο του ο φίλος του. Μάλιστα του βρήκε και τον τίτλο του βιβλίου: «Απομνημονεύματα μιας μακράς σιδηροδρομικής ζωής». Κι αυτός του είπε: «Δάσκαλε, τι 'ναι τούτο; Μακρύ σα σιδηρόδρομος είναι». Γελάσανε κι οι δυο τους. Και τσουγκρίσανε τα ποτήρια τους.

* **παραμάσχαλα:** κάτω απ' τη μασχάλη * **το είχε μεράκι:** το επιθυμούσε πάρα πολύ

ΜΕΡΟΣ Α΄: Βάλε Ο δίπλα από τις ορθές προτάσεις και Λ δίπλα από τις λανθασμένες.

Ο πρωταγωνιστής της ιστορίας μας:

----- Από παιδί είχε μανία με τα τρένα.

----- Όταν ήταν μικρός, έπαιζε βιολί.

----- Από το πολύ σκασιαρχείο έμεινε στην ίδια τάξη.

----- Η μάνα του τον έδερνε, γιατί έπαιζε βιολί.

----- Έγινε σταθμάρχης σε πολλούς σταθμούς, μικρούς και μεγάλους.

----- Υπηρέτησε ως σιδηροδρομικός τριάντα ολόκληρα χρόνια.

ΜΕΡΟΣ Β΄: Βάλε αριθμούς από το 1 – 6 για να δείξεις με ποια σειρά έγιναν τα γεγονότα.

----- Το έσκαγε από το σχολείο και πήγαινε στο σταθμό.

----- Είπε το σχέδιό του, για το βιβλίο, σ'ένα φίλο του συνταξιούχο δάσκαλο που του βρήκε μάλιστα και τον τίτλο του βιβλίου.

----- Υπηρέτησε ως σιδηροδρομικός σε πολλούς σταθμούς, μικρούς και μεγάλους, για αρκετά χρόνια.

----- Από παιδί είχε μανία με τα τρένα.

----- Τώρα που είναι συνταξιούχος αποφάσισε να γράψει ένα βιβλίο με τις αναμνήσεις του.

----- Τρύπωνε σε μια γωνιά και καθόταν στο σταθμό ώρες ολόκληρες κοιτάζοντας και παρατηρώντας την όλη ατμόσφαιρα.

ΜΕΡΟΣ Γ΄: Να υπογραμμίσεις τη σωστή απάντηση που είναι μια κάθε φορά.

1. Ο κεντρικός ήρωας το έσκαγε από το σχολείο, γιατί:

A. βαριόταν να διαβάζει.

Γ. πήγαινε στο σταθμό του τρένου.

B. φοβόταν το δάσκαλο.

Δ. ήθελε να μείνει στην ίδια τάξη.

2. Τα γεγονότα του κειμένου διαδραματίζονται σε

- A. μια μεγάλη πόλη. Γ. ένα μικρό χωριό.
B. μια μικρή επαρχιακή πόλη. Δ. μια τουριστική πόλη.

3. Ο πρωταγωνιστής του κειμένου, όταν ήταν μικρός ήθελε να γίνει:

- A. αξιωματικός. Γ. σταθμάρχης.
B. μηχανικός. Δ. δάσκαλος.

4. Από όλους τους ταξιδιώτες ποιους συμπαθούσε περισσότερο ο ήρωας της ιστορίας μας όταν ήταν μικρός;

- A. Αυτούς που ταξίδευαν τακτικά με τρένο.
B. Αυτούς που έρχονταν στο σταθμό με συνοδεία συγγενών και φίλων.
Γ. Αυτούς που επέστρεφαν στο σταθμό και τους υποδέχονταν οι δικοί τους.
Δ. Αυτούς που έφευγαν ή έρχονταν ολομόναχοι.

5. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι **λανθασμένη**;

Ο ήρωας του κειμένου, όταν ήταν μικρός

- A. πήγαινε στο σταθμό για να αποχαιρετήσει τους μοναχικούς ταξιδιώτες.
B. έτρωγε τακτικά ξύλο από τη μητέρα του.
Γ. έμεινε στην ίδια τάξη δύο φορές.
Δ. μια φορά τον τράβηξε πίσω από τα βαγόνια ένας σιδηροδρομικός και του έκανε χειρονομίες.

6. Δεν είχε τα «τυπικά προσόντα», δηλαδή:

- A. Έγινε σιδηροδρομικός και όχι σταθμάρχης.
B. Δεν κατάφερε να τελειώσει το σχολείο.
Γ. Μέρα και νύχτα βρισκόταν στο αγαπημένο του περιβάλλον και αυτό του έφτανε.
Δ. Υπηρέτησε σε πολλούς σταθμούς, μικρούς και μεγάλους.

ΜΕΡΟΣ Δ΄: Να απαντήσεις όλες τις ερωτήσεις.

1. Πώς ονειρευότανε τον εαυτό του ο ήρωας της ιστορίας μας και τι ένιωθε γι' αυτό;

---

2. Τι είχε μάθει ο πρωταγωνιστής της ιστορίας μας, όταν ήταν μικρός, συχνάζοντας στο σταθμό του τρένου;

---

3. Ποιες πληροφορίες δίνει ο συγγραφέας για τους «μοναχικούς ταξιδιώτες»;
